

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי

תובעים:

1. פלונית (קטינה).
 2. אלמוני (אבי הקטינה).
 3. פלמונית (אם הקטינה).
- באמצעות ב"כ עוה"ד סדומי עטרי אורית

נגד

נתבעים:

1. מלון הר תבור בע"מ.
 2. כלל חברה לביטוח בע"מ.
- באמצעות ב"כ עוה"ד ליבת מיכאל

צדדים שלישיים:

1. אלמוני (אבי הקטינה).
 2. פלמונית (אם הקטינה).
- באמצעות ב"כ עוה"ד סדומי עטרי אורית

פסק – דין

א. התביעה וזירת המחלוקת:

התובעת 1 הינה קטינה ילידת יוני 2002.

התובעים 2 ו- 3 (הצדדים השלישיים) הם הוריה.

הנתבע 1 הינו מלון שבו התארחו התובעים בזמן הרלוונטי.

הנתבעת 2 הינה מבטחת של הנתבעת 1.

נטען, כי בתאריך 24.11.12 שהתה התובעת 1 באחד מחדרי המלון של הנתבעת 1, יחד עם בני משפחתה, ובעת ששהתה במסדרון שבתוך החדר, נפל לפתע מן התקרה לוח מתכת השייך למזגן החדר על רגלה הימנית ועקב כך היא נחבלה בקרסולה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

1 התובעת פונתה אל בית-החולים, שם זכתה לטיפול רפואי, שכלל תפרים וחבישה, היא שוחררה בו
2 ביום אל ביתה, נדרשה למספר ימי מנוחה, היא נדרשה לחבישות, לשימוש בקביים, לתרופות, היא
3 נעדרה מספר ימים מבית-הספר ומפעילות חברתית, נדרשה לסיוע מצד אימה, התובעת 3, לאחר מכן
4 נדרשה לטיפולים רפואיים.

5
6 בסופו של דבר, בבדיקת MRI משנת 2015 אובחנו "סימנים של קרע בשריר ודנרוואציה תת חריפה
7 בענף המעצבב את השריר". לפיכך, הומלץ לתובעת 1 לעבור התערבות ניתוחית.

8
9 התובעים הגישו חוות דעת, שלפיה נותרה לתובעת 1 נכות משוקללת צמיתה בשיעור 14.5% הנובעת
10 מנזק לשריר בשיעור 10% ומ – 5% בגין צלקת בקרסול.

11
12 מומחה מטעם הנתבעת 2, בתיק זה, במסגרת תביעת פוליסת תאונות אישיות לתלמידים, חיווה דעה
13 שלפיה נותרה לתובעת נכות בשיעור 10%.

14
15 מומחה מטעם הנתבעת 2, חיווה דעה שלתובעת לא נותרה נכות צמיתה.

16
17 מומחה מטעם בית-המשפט, פרופ' אברהם גנאל קבע כי לתובעת נכות אורתופדית, צמיתה, בשיעור
18 10%.

19
20 הנתבעים כפרו בטענה כי התובעת 1 נפגעה עקב נפילתו של לוח המתכת, ולפי הטענה, אחד מן הילדים
21 שהיו בתוך החדר גרם במעשיו לנפילת הלוח.

ב. התובעת 1 נפגעה עקב נפילתו של לוח המתכת בחדר המלון:

22
23
24
25 אני קובע, כי התובעת 1 הוכיחה, כנדרש בהליך זה, את התרחיש העובדתי הנטען על-ידה בראיות
26 הבאות:

27
28 **ראשית**, אני קובע שהתובעת 1 מסרה עדות מהימנה ואמינה (עמוד 50 שורה 16 והלאה) המאפשרת
29 לקבוע ממצאי עובדה. לפי עדותה, היא שהתה במלון, ובשלב מסוים עלתה יחד עם בני דודיה, שאחד
30 מהם בגיר, אל אחד החדרים, הם שהו מספר דקות במבואה לחדר, שיחקו ובשלב מסוים נפל לוח
31 המתכת על רגלה: "נפל פתאום הלוח הזה של המזגן, המתכת הזאת, ישר על הרגל שלי" (עמוד 51
32 שורה 15)..

33
34 התרשמתי מעדה אשר סיפרה לבית-המשפט דברים כהווייתם, לא הגזימה, לא הפחיתה בתיאור
35 האירועים ולא העצימה את נזקיה ומוגבלותה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

1
2 הנתבעת 2 הציגה תהייה מדוע שהו כל הילדים במבואה כעשר דקות תמימות כפי שהעידה ולא נכנסו
3 פנימה אל החדר, אך שוכנעתי מעדותה ומעדות בן הדוד, שתפורט בהמשך, כי הם שיחקו במבואה,
4 ואכן ההתרחשות המדוברת אכן אירעה.
5
6 **שנית**, העדה לאה חדד (עמוד 69 שורה 6 והלאה) מסרה מכתב מפורט אודות האירוע - היא עשתה
7 כן בתצהיר ובעדות מהימנה ואמינה, שאין למצוא סיבה מדוע לפקפק בה. היא שמעה על הפציעה, היא
8 מיהרה אל החדר ראתה את התובעת 1 שותתת דם והעניקה לה טיפול: "...ואז אני שומעת צעקות.
9 שאלתי מה קרה. אמרו לי מישהי נפצעה...רצתי למעלה. הגעתי למעלה...הגעתי לחדר. ישבה שם
10 ילדה...פצועה. החדר מלא דם. בדיוק בכניסה לחדר...שאלתי מה קרה, איך היא נפצעה, אז אמרו לי
11 שנפל עליה מתכת, חלק של מתכת מהמזגן..."(עמוד 69 שורה 15 והלאה). העידה כי בקשה לקבל את
12 תיק העזרה הראשונה אך לא היה תיק שכזה והיא נאלצה לחבוש לתובעת 1 את רגלה באמצעות מגבות
13 (עמוד 70 שורה 1).
14
15 **שלישית**, ש.ג., בן דודה של התובעת 1, אשר מסר מכתב, תצהיר והעיד (עמוד 84 שורה 4 והלאה)
16 ששהה יחד עמה בחדר - הוא העיד בעדות מהימנה ואמינה, כי במהלך משחק שארך כחמש דקות
17 במבואה, נחת לוח המתכת על רגלה של התובעת 1 ופצע אותה: "ואז פתאום נפל מהתקרה לוח המתכת
18 פשוט בבת אחת לרצפה...היה דם...מלמעלה נופל..."(עמוד 85 שורה 7 והלאה).
19
20 הוא אמנם לא זכר למסור פרטי פרטים, אך התרשמתי מעדותו, כי הטראומה חרוטה במוחו וניתן
21 להסביר את החסרים בחלוף הזמן מעת קרות האירועים.
22
23 **רביעית**, אביה של התובעת 1, התובע 2, העיד (עמוד 99 שורה 17 והלאה) כי הוא החיש פעמיו אל
24 החדר, ראה את בתו חבולה, מדממת, ולאחר פינויה הוא צילם את הצילום הבא:
25

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

1
2
3 זהו צילום המדבר בעד עצמו, המתאר את המגבות, אשר שימשו לעצירת דמה של התובעת 1 ואת
4 המתכת אשר נפלה ארצה על הרצפה.

5
6 זוהי ראייה נסיבתית כבדת משקל התומכת בעמדת התביעה ומחזקת אותה.

7
8 **חמישית**, הובאו עדים נוספים אשר תיארו אירועים שונים המלמדים על מצב תחזוקתי רעוע, ולמרות
9 שאין הם נוגעים ללב ליבה של זירת המחלוקת, הם מחזקים את הנטען ומלמדים כי האירוע המתואר
10 שבמסגרתו תיפול חתיכת המתכת מן התקרה, סתם ככה, אכן סביר ואפשרי במצב דברים תחזוקתי
11 מוזנח שכזה.

12
13 כך, למשל העיד י.ג. (עמוד 76 שורה 13 והלאה), אשר מסר תצהיר וכתב את דבריו בתכתובת מייל
14 שאותה שלח בשנת 2015: "...לפני כניסת השבת התקלחתי ותוך כדי נפל עלי אריח של קרמיקה..."
15 (עמוד 77 שורה 14).

16
17 כך, העיד ע.ה. (עמוד 71 שורה 19 והלאה) אף הוא על אירוע אחר של נפילת אריח מהתקרה ליד בתו
18 שכמעט ופגע בראשה (עמוד 73 שורה 15), שאותו ראה בעיניו (עמוד 74 שורה 1).

19
20 **שישית**, ניתן למצוא את עיקר גרסתה של התובעת במסמכים הרפואיים הנוגעים לתובעת 1: "נפילת
21 לוח מתכת על כף רגל ימין...תאונה בתאריך 24.11.12... וכיו"ב.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

1 כנגד כל אלו, הביאה הנתבעת 2 את עדותו של עובד הנתבעת 1 (עמוד 30 שורה 12 והלאה).

2
3 זהו איש עבודה כללי, אשר ביצע בנתבעת 1 עבודות שונות – עבודות אחזקה, מטבח וכיו"ב.

4
5 הוא העיד, כי בעת הרלוונטית עבד במטבח, שמע על המקרה, חש אל החדר ואז ראה מתחת לחסר
6 המתכת בתקרה, כיסא פלסטיק לבן, עליו כתמי דם. הוא מסר תרשים (במ/1).

7
8 באמצעות עדותו ביקשה הנתבעת 2 לרמוז לבית-המשפט (עמוד 31 שורה 2), כי תרחיש אחר אירע,
9 שלפיו אחד הנוכחים עלה על הכיסא ושיחק על לוח המתכת, שגרם לנפילתו.

10
11 אני דוחה השערה זו מן הטעמים הבאים:

12
13 אף אם אקבל את עדותו, הרי שבהחלט יתכן כי העד ראה את כיסא הפלסטיק שהובא אל המקום מיד
14 לאחר הפציעה ושעליו הושיבו את התובעת 1 בשלב השני של הטיפול בה, לאחר הושבתה על כיסא
15 האסלה, עד לפינויה באמבולנס.

16
17 התברר כי גובה התקרה של החדר הוא כ- 2.5 מטר. העד עצמו מסר כי כאשר נזקק לתקן את לוח
18 המתכת, הוא נזקק לסולם עליו טיפס לגובה של כמטר, לאחר מכן הניף את ידיו מעלה (הדגים) ונמסר
19 שגובהו של העד מעל 180 ס"מ. לאמור, אין להניח שילד קטן, אשר שהה בחדר, טיפס מטעם כלשהו,
20 על כיסא הפלסטיק, הניף את ידיו ויכול היה להגיע אל לוח המתכת.

21
22 בנוסף, אין להבין מדוע יחפוץ אחד הילדים הנוכחים לעשות מעשה שכזה ומה סקרנות מצא באותו
23 לוח מתכת שבתקרה.

24
25 מעבר לכך, הרושם שהתקבל מעדותו של עד זה דווקא תמך ברושם הכללי שהתקבל בדבר אחזקה
26 רעועה ביותר ששררה בנתבעת 1 עת העיד, כי תפקידו היה "הייתי בחדר אוכל מלצר, טבח, הכל הייתי
27 עובד" (עמוד 36 שורה 22) באופן שלא הוברר מה עניינו המקצועי בנושאי תחזוקה ובאירוע שהתרחש.

28
29 אכן, הוסיף, כי ביום המקרה לא היה במקום איש אחזקה (עמוד 38 שורה 8).

30
31 עוד התברר, שלמרות שאין זה תחום אחריותו הסתבר כי עד זה גם נהג לעשות עבודות אחזקה שונות
32 (עמוד 42 שורה 12 והלאה).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

ג. קיומה של רשלנות:

במקרנו התבררו העובדות הבאות:

ראשית, אירוע חמור שבמסגרתו נפל בחדר מלון לוח מתכת על רגלה של ילדה שהתארח במלון, והסב לה נזק. אירוע שכזה לא יכול להתיישב, אלא עם מסקנה בדבר תחזוקה רעועה, הגובלת ברשלנות רבתי מן הרף העליון.

שנית, נאספו ראיות המלמדות על אירועים דומים שהתרחשו לאנשים אחרים, שבמסגרתם נפלו פלחי שיש בתוך חדרי המלון.

שלישית, מעד הנתבעת 2 למדתי כי תפעול המלון היה בדרך רשלנית ביותר, כאשר הוא עצמו עבד הן במטבח והן שימש כאיש החזקה כל זאת על דרך האלתור.

רביעית, אני סבור שעצם ניהול הליך ההוכחות בתיק זה על נסיבותיו, מלמד כי איש לא הפנים או למד את לקחו באופן המוביל למסקנה כי יש חשיבות רבה לאלמנט הרתעת היחיד כמו גם הרתעת הרבים.

חמישית, לא נמסר כל מידע מה עשתה הנתבעת 1 כדי שבעתיד לא ייווצר סיכון שכזה לאזרחים אחרים שאותם היא מזמינה להתארח בתשלום במלונה – אורחי מלון שבתמימותם סוברים כי הם מגיעים לנופש ולמרגוע בטוחים ואינם מעלים על דעתם, כי בתוך החדרים טמונה סכנה שכזו.

נוכח ממצאי העובדה שקבעתי, לא יכולה להיות שאלה שלפיה הנתבעת 1 התרשלה באחזקת המלון.

הדברים הם בבחינת פשיטא שאינם זקוקים לפלפול.

מלון המזמין אורחים חייב לספק להם חדרים בטוחים, ואם לוח מתכת נופל על אחד מהם בתוך אחד החדרים, הרי זוהי רשלנות חדה, חריפה וברורה מן הרף העליון.

בנסיבות תיק זה יש בהחלט תחולה לאמור בסעיף 41 לפקודת הנזיקין בדבר חובת הראיה ברשלנות כשהדבר מעיד על עצמו:

הוכח האירוע, הוכח הנזק, אין ולא יכולה להיות לתובעת ידיעה מדוע נפל לוח המתכת, לנתבעת הייתה שליטה מלאה על החדר במלונה ועל תחזוקת לוחות המתכת המותקנים בתקרה, והאירוע מתיישב יותר עם המסקנה כי הנתבעים לא נקטו בזהירות סבירה שגרמה לנזקה של התובעת.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

ד. הפיצוי:

נוכח קביעתי, שלפיה הנתבעת 1 התרשלה כלפי התובעת 1 ורשלנות זו גרמה לפגיעתה ולנכותה, הרי שהיא חבה בנזקים תולדת אותה רשלנות, ואילו הנתבעת 2 חבה בהם מכוח חוזה הביטוח שהנפיקה לנתבעת 1 המכסה את נזקיהם של התובעים.

ואלו הם ראשי הנזק:

(1). הפסדי שכר להורים לעבר:

התובעת 3, אימה של התובעת 1 העידה כי נוכח פגיעת בתה, היא נדרשה לשהות עמה בבית. ואולם, לא הוצגו ראיות המלמדות, כי התובעת 3 סבלה חסרון כיס כלכלי הנובע מהיעדרותה מן העבודה.

שכרה של התובעת 3 שולם לה על חשבון ימי מחלת בן משפחה.

לפיכך, איני קובע פיצוי בראש נזק זה.

(2). הפסדי שכר לעתיד (לפי היוון של 3%, כולל הפסדי פנסיה 12%):

ראשית, הערה:

כאמור, מומחה מטעם התובעת מסר חוות דעת, שלפיה לתובעת נותרה נכות צמיתה בשיעור 14.5% הנובעת מנזק ישיר לשריר בשיעור 10% ובשיעור 5% בגין הצלקת בקרסול.

מנגד, מומחה מטעם הנתבעת 2 מסר חוות דעת שלפיה לתובעת לא נותרה כל נכות.

ואולם, הנתבעת 2 קיבלה לידיה חוות דעת מטעמה, במסגרת תביעת פוליסת תאונות אישיות לתלמידים, שלפיה אכן לתובעת נותרה נכות בשיעור של 10%.

הנה כי כן, הנתבעת 2 אוחזת בשתי חוות דעת מטעמה הסותרות זו את זו ועדיין כופרת בנכותה של התובעת 1.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

1 ויצוין, כי בסיכומיה, הציעה הנתבעת 2 להעמיד את הנכות הרפואית על שיעור של 5% - בניגוד לחוות
2 דעת המומחים הנ"ל מטעמה.

3
4 **שנית**, לעניין קביעת הנכות של מומחה בית-המשפט.

5
6 פרופ' אברהם גנאל קבע כי לתובעת 1 נגרמו 10 אחוזי נכות צמיתה.

7
8 איש מהצדדים לא הביא לעדות מומחה אחר מטעמו, ולפיכך נותרה חוות דעתו בבדידותה – בלתי
9 נסתרת.

10
11 לא מצאתי כל סיבה לדחות את חוות דעתו של מומחה בית-המשפט (עמוד 4 שורה 18 והלאה).

12
13 המומחה הינו בעל ניסיון בתחום, הוא עשה רושם מקצועי ביותר, רושם מהימן ואמין, אשר מסר את
14 חוות דעתו באופן נטול פניות.

15
16 בכל הכבוד, איני מעניק כל משקל להפניות שונות ממקרים אחרים, שאליהן הפנתה הנתבעת 2
17 בסיכומיה, במטרה לקעקע את מהימנותו או מקצועיות של המומחה, שהן יפות למקומן, לנסיבות שם
18 ואין להן כל מעמד ראייתי במקרנו.

19
20 חוות דעתו מעוגנת במסמכים הרפואיים ובבדיקות שערך לתובעת 1.

21
22 המומחה היטיב להסביר את שיקול דעתו המקצועי בקביעת הנכות הרפואית תוך הדגמה באולם בית-
23 המשפט (עמוד 5 שורה 22 והלאה).

24
25 לפיכך, אני מקבל את חוות דעתו בדבר 10% נכות רפואית צמיתה.

26
27 זוהי קטינה שיש לקבוע את הפסד כושר השתכרותה לעתיד לפי השכר הממוצע במשק.

28
29 שמעתי את עדותה של התובעת 1, אשר סיפרה על קשייה התפקודיים נוכח הפציעה (עמוד 53 שורה
30 11 והלאה).

31
32 מדובר במי שמנגנת מספר שנים על פסנתר והפציעה מכבידה על הדריכה על דוושת הפסנתר (עמוד 53
33 שורה 24, עמוד 67 שורה 4 והלאה).

34
35 קיים קושי בנהיגה (עמוד 54 שורה 5).

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

1
2 הכבדה בטיולים רגליים (עמוד 54 שורה 9).

3
4 קושי בחיי היום יום, הנובע מעייפות מהירה וכיו"ב.

5
6 התרשמתי מן הצלקת על רגלה (עמוד 54 שורה 23).

7
8 התרשמתי לטובה מן התובעת 1 בעדותה, מהישגיה בלימודים, כעולה מן התעודות הרפואיות,
9 מתחביביה ואין ספק כי הנכות הרפואית עלולה לפגוע בה במהלך חייה במסלול החיים העתידי ובדרך
10 שאותה תבחר.

11
12 אכן, נוכח קטינותה, יש סיכוי סביר, כי בעתיד תפגע נכותה הרפואית באופן מרבי בכושר השתכרותה.

13
14 אני סבור, כי הנכות הרפואית במקרה זה זהה לנכות התפקודית בעיקר נוכח גילה של התובעת 1 –
15 קטינה ילידת יוני 2002, שטרם החל לכתוב את סיפור חייה המקצועיים.

16
17 לפיכך, ייערך החישוב הבא.

18
19 10,551 (השכר הממוצע במשק) ₪ X 289 (מקדם היוון 3% כולל רכיב פנסיוני) X 10% (נכות
20 אורתופדית לפי חוות דעת המומחה) X 100 (אקטוארי) = 304,924 ₪.

21
22 על כן, אני פוסק בראש נזק זה סכום של 304,924 ₪.

23
24 **(3). הוצאות רפואיות ונסיעות לעבר ולעתיד:**

25
26 צורפו מספר קבלות המעידות על תשלומים בפועל.

27
28 התובעת 3 העידה, כי היא נזקקה להוצאות שונות כדי לפגוש רופאים ולקבל טיפולים רפואיים.

29
30 אני פוסק בראש נזק זה על דרך האומדנא: 3,000 ₪.

31
32 **(4). עזרת הזולת לעבר ולעתיד:**

33
34 נוכח גילה הצעיר של התובעת 1, מהות הפגיעה, החבישות והצורך בשימוש בקביים, היא נזקקה לעזרת
35 בני משפחה ונוכח נכותה הצמיתה, יש להניח שהיא תזדקק לעזרה גם בעתיד.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

לפיכך, אני פוסק 40,000 ₪ בראש נזק זה על דרך האומדנא.

(5). כאב וסבל:

כאב וסבל, הן צמד מילים המייצגות את הכאב הפיזי שנגרם לתובעת 1 מעצם התאונה, הפגיעה דרך הטיפולים הרפואיים, החבישות, התפרים, וגם את הסבל העתידי, כלומר את אובדן הנאת החיים עקב אותה חבלה.

התובעת 1 העידה על הפגיעה בהנאת החיים, שעיקרה הנגינה בפסנתר, טיולים, חיי חברה ואלו סבירים ביותר לנערה בגילה.

במסמכים הרפואיים ניתן למצוא עיגון לטענותיה: "...לפני שנתיים...כעת תלונות על קושי בלחיצה על דוושת הפסנתר. הליכה ללא צליעה...מתקשה ללכת על עקבים...".

על כן, נוכח גילה, טיב החבלה, הטיפולים הרפואיים, שיעור הנכות שנקבע בידי מומחה בית המשפט אני פוסק: 45,000 ₪ בראש נזק זה.

(6). הפחתת מרכיב רשלנות תורמת של הוריה:

אני דוחה את ההודעה לצדדים שלישיים, הם הוריה של התובעת 1.

הטענה, כי הוריה של התובעת 1 התרשלו בכך שהרשו לה לעלות אל חדר המלון של הנתבעת 1 יחד עם בני דודים נוספים, שאחד מהם בגיר, היא טענה חלולה שיש לדחות אותה על הסף.

אין להבין על מה מבקשת הנתבעת 2 לבסס טענה שכזו והיכן בדיוק רשלנות ההורים.

היש לקבוע כי אסור להורים להרשות לתובעת 1, בגילה בעת קרות התאונה, לעלות יחד עם בני משפחה אחרים לחדר המלון ?

החדר אינו מקום מסוכן ולא אמור להיות מקום מסוכן ואם הנתבעת 1 יצרה חדר שיש בו סיכון, עד כדי כך שלטענתה הוא מקים להורים רשלנות תורמת, זוהי טענה שרובצת כולה לפתחה.

אני דוחה את הטענה בדבר קיומה של רשלנות תורמת של התובעת 1 – קטינה אשר כל "חטאה" היה לעלות אל חדר המלון ולשחק שם עם קרובי משפחתה.

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

1
2 חדר בבית-מלון אמור להיות סביבה בטוחה ביותר והשוהים בו מצפים שכך יהיה.

3
4 **(7). יריבות התובעת והנתבעת 2, נוכח טענת הנתבעת 2 כלפי הנתבעת 1 בדבר ניכוי ההשתתפות**
5 **העצמית:**

6
7 הנתבעת 2 טענה (סעיפים 52-53 לסיכומיה) כי מאחר והנתבעת 1 היא חברה בלתי פעילה, הרי שיש
8 לנכות מכל סכום שייפסק לטובת התובעת את גובה ההשתתפות העצמית של הנתבעת 1 כלפי הנתבעת
9 2 העומד לדבריה על 3,000 דולר ארה"ב.

10
11 התובעים דוחים את הטענה ומפנים למסמך המלמד, כי הנתבעת 1 הינה חברה פעילה.

12
13 כאמור, עילתם של התובעים נגד הנתבעת 1 הינה מכוח דיני הרשלנות.

14
15 עילתם של התובעים נגד הנתבעת 2 הינה מכוח דיני הביטוח ולפי סעיף 68 לחוק חוזה הביטוח תשמ"א
16 – 1981 הקובע: "בביטוח אחריות רשאי המבטח - ולפי דרישת הצד השלישי חייב הוא - לשלם לצד
17 השלישי את תגמולי הביטוח שהמבטח חייב למבוטח, ובלבד שהודיע על כך בכתב למבוטח 30 ימים
18 מראש והמבוטח לא התנגד תוך תקופה זו; אולם טענה שהמבטח יכול לטעון כלפי המבוטח תעמוד לו
19 גם כלפי הצד השלישי".

20
21 סעיף זה קובע, כי התובעים רשאים לתבוע את הנתבעת 2 בהיותה המבטחת הישירה של הנתבעת 1,
22 אשר התרשלה כלפיהם וגרמה להם לנזקהם.

23
24 כלומר, באופן עקרוני, הנתבעת 2 חבה כלפי התובעים בתשלום לפי חוזה הביטוח שלה מול הנתבעת
25 1, אך רק מעבר להשתתפות העצמית.

26
27 ראו בעניין זה, ירון אליאס בספרו דיני ביטוח, כרך ב' עמוד 1259: "הצד השלישי זכאי רק לתגמולי
28 הביטוח שהמבטח חב למבוטח ולא מעבר לכך. גבול האחריות של המבטח כלפי הצד השלישי הוא
29 כגבול אחריותו כלפי המבוטח. לפיכך, המבטח רשאי לנכות מהסכומים המשתלמים במישרין לצד
30 השלישי את דמי ההשתתפות העצמית שהמבוטח חייב בהם".

31
32 וכן, ברע"א 1219/18 פרץ נגד שלמה חברה לביטוח (18.6.18) שם נקבע כי סעיף 68 אינו הופך את
33 הביטוח לביטוח לטובת צד שלישי (במקורו התובעים), הוא לא נועד להיטיב עם הצד השלישי, אלא
34 להגן על המבוטח מפני הסיכון כי ייתבע על-ידי הצד השלישי, הוא מקים לצד השלישי עילת תביעה

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

1 "אך זכותו של הצד השלישי תלויה כולה בזכותו של המבוטח...ברור שזכותו של הצד השלישי כלפי
2 המבוטח אינה יכולה להיות חזקה יותר מזכותו של המבוטח כלפי המבוטח..."

3
4 אכן, זוהי תביעת התובעת נגד הנתבעות, ביחד ולחוד, ולא תביעת הנתבעת 2 כלפי הנתבעת 1, אולם
5 הסיפא לסעיף 68 הנ"ל, קובעת כי התובעים באים כלפי הנתבעת 2 בנעליה של הנתבעת 1, אשר עוולה
6 כלפיהם, ולפיכך כל טענה העומדת לנתבעת 2 כלפי הנתבעת 1 "תעמוד לה גם..." כלפי התובעים.

7
8 על כן, באופן עקרוני, אם קיימת בחוזה הביטוח הוראה בדבר השתתפות עצמית של הנתבעת 1, הרי
9 שגם התובעים בתביעתם מול הנתבעת 2, מכוח חוזה הביטוח, כפופים להוראה זו.

10
11 המשפט לא התנהל תוך הגנה פעילה מאת הנתבעת 1, אשר לא הגישה כתב-הגנה, אך בעניין זה אפנה
12 להודעת התובעת מתאריך 17.7.18 בדבר מהלכי המצאת התביעה.

13
14 איני סבור, כי יש לראות את הנתבעת 1 כחברה בלתי פעילה, או כפושטת רגל, כטענת הנתבעת 2.

15
16 מנספח 36 לתיק מוצגי התובעים עולה לכאורה כי הנתבעת 1 הינה עדיין חברה פעילה.

17
18 הנתבעת 2 צירפה למוצגיה את חוזה הביטוח הרלוונטי (נספח 5) וזהו חוזה ביטוח אשר הוצא לטובת
19 הנתבעת 1, שהיא לפי נספח 36, גוף פעיל העומד על תלו.

20
21 מנגד, כדי להוכיח את טענתה, כל שהנתבעת 2 עשתה היה להעיד את העד הנ"ל מטעמה - עובד כללי
22 של הנתבעת 1 - אשר התיימר להעיד אודות החלפת בעלויות של הנתבעת 1 ועל שיעור האחזקות
23 בשותפות וכיו"ב (עמוד 33). ואולם, התרשמותי, כי אין מדובר בבר-סמכא, שבכוחו להעיד על עניינים
24 שכאלה, וכל שמסר היו דברים למיטב ידיעתו הדלה, שאין בהם די.

25
26 היה מצופה מן הנתבעת 2 להוכיח את טענתה בראיות בעלות משקל נכבד יותר והיא לא עשתה כן.

27
28 על כן, איני סבור כי ניתן לקבוע, כממצא, כי הנתבעת 1 פשטה את הרגל ואכן, יש ממש בהפניית
29 התובעים בסיכומי התשובה שלהם גם אל מסמך מינואר 2018 שם הודיעה נציגת הנתבעת 2, כי היא
30 מייצגת את שתי הנתבעות בלא כל הסתייגות.

31
32 מצב הדברים הוא שיש בפני תביעה נגד שתי נתבעות ביחד ולחוד – כל אחת לפי עילתה.

33
34 במצב דברים זה, אין לגרוע מזכותם לפיצוי של התובעים כלפי שתי הנתבעות, ביחד ולחוד, נוכח
35 מערכת היחסים השוררת בין שתי הנתבעות, וטענות הנתבעת 2 מכוח החוזה עם הנתבעת 1, עת אלו

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

1 בחרו לנהל את ההליך כפי שניהלו אותו לאמור – הנתבעת 1 לא התייצבה למשפט כדי לנהל את הגנתה
2 והנתבעת 2 לא ביצעה מהלכי אמת כלפיה כדי לממש את טענת ההשתתפות העצמית או להוכיח
3 שהנתבעת 1 הינה פושטת רגל.

4
5 על כן, בנסיבות תיק זה, אני סבור כי אין לנכות את סכום ההשתתפות העצמית ואיני מקבל את טענת
6 הנתבעת 2 בנושא זה.

ה. תוצאה:

7
8
9
10 על כן, אני מקבל את התביעה.

11
12 אני דוחה את ההודעה לצדדים השלישיים.

13
14 אני פוסק שהנתבעת 2 תשלם לתובעת 1 סך של 392,924 ₪.

15
16 בנוסף, תשלם הנתבעת 2 לתובעת 1 שכ"ט עו"ד בשיעור 22% + מע"מ.

17
18 בנוסף, תשלם הנתבעת 2 את שכר טרחתם של העדים, כפי שנפסק בהחלטות בית-המשפט מתאריך
19 28.10.19.

20
21 בנוסף, תשלם הנתבעת 2 לתובעת 1 את הוצאות המשפט השונות, כפי שהוצאו, ובכלל זה את שכר
22 טרחתם של המומחים.

23
24 התובעים יעבירו פסיקתא לחתימה.

25
26 זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

27
28 התיק סגור.

29
30 ניתן היום, י"א אדר תש"פ, 7 במרץ 2020, בהעדר הצדדים.

31
32

33 מנחם מזרחי, שופט, סגן הנשיאה

בית משפט השלום ברמלה

ת"א 61443-11-17

1
2